

Til *ministeren for skatter og afgifter* (23/8 82) af:

Bente Juncker (CD):

»Vil ministre tage skridt til at lempe virksomhedernes adgang til at tilbageføre merværdiafgift på forventede tab på debitorer?«

Begrundelse

Toldvæsenets praksis vedrørende momsfradrag for tab på debitorer virker uheldig. Senest på baggrund af Kay Wilhelmsen-koncernens sammenbrud er en række mindre underleverandører kommet i vanskeligheder i forbindelse med afregningen af merværdiafgiften pr. 20. august 1982. Situationen er fortsat den, at toldvæsenet fastholder princippet om, at tabet skal konstateres, hvilket i praksis betyder, at der går ca. 12 måneder, hvor virksomheden har udlagt afgiften, før den kan tilbageføres.

Denne fremgangsmåde virker erhvervsfjendsk. Toldvæsenet forringer virksomhedernes likviditet, hvilket kan medføre, at endnu flere virksomheder må lukke.

Besvarelse (1/9 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Momslovens system er, at der skal betales moms af virksomhedernes *leverancer* af varer og afgiftspligtige ydelser i en afgiftsperiode. Derfor gælder det også, at den momsregistrerede købervirksomhed straks kan fratække momsen i afgiftsregnskabet som indgående afgift, selv om betalingen først sker senere – eller aldrig.

Efter momslovens § 13, stk. 6, kan registrerede virksomheder ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning (salg) fradrage konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og afgiftspligtige ydelser.

Formodning om tab på debitorer opstår i forbindelse med en virksomheds sammenbrud. I konkurs- og dødsboer (gældsfragælsesboer) vil der med sikkerhed indtræde tab, og man har derfor her godkendt, at en virksomhed kan foretage et foreløbigt fradrag, inden bobehandlingen er endeligt afsluttet, såfremt der foreligger en erklæring fra boets kurator om den forventede dividende.

Derimod kan der ikke i forbindelse med en betalingsstandsning umiddelbart konstate-

res tab. Formålet med en betalingsstandsning er jo, at skyldneren får skabt ro om sin virksomhed, således at det bliver lettere at få en ordning med virksomhedens kreditorer. (Skyldneren bevarer sine beføjelser i betalingsstandsningsperioden, idet der ikke etableres en anden juridisk person).

På denne baggrund er jeg ikke enig i, at de gældende regler og praksis på området virker erhvervsfjendske, og jeg kan ikke gå ind for en ændring af momsloven med henblik på at lempe virksomhedernes adgang til at tilbageføre moms på *forventede* tab på debitorer.

Spm. nr. 1170

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/8 82) af:

Dyremose (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at virksomheder, der har et tilgodehavende i et betalingsstandsnings- eller konkursbo, altid får dispensation for momsbetaling af tilgodehavendet, indtil boet er afviklet?«

Begrundelse

Af Berlingske Tidende den 23. august 1982 fremgår, at en smedemester forudser, at han kan blive nødt til at lukke sin virksomhed som følge af et momskrav fra toldvæsenet på kr. 23.000. Smedemesteren er ude af stand til at indbetale det krævede beløb, da han har et tilgodehavende i et uafviklet bo.

Det forekommer urimeligt, at den pågældende tvinges ud på et dyrt lånemarked for at kunne betale toldvæsenet et momsbeløb, hvoraf størstedelen sandsynligvis vil blive returneret, når boet er gjort op.

Det mest hensigtsmæssige vil være en løsning, der sikrer en permanent mulighed for dispensation for momsindbetalinger i sådanne tilfælde, men spørgeren vil også være villig til at se på andre løsningsmuligheder, hvis ministeren er i stand til at pege på sådanne.

Besvarelse (1/9 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg vil ikke tage initiativ til at ændre momsloven med henblik på, at virksomheder kan få dispensation for momsbetaling af til-